

כי תבוא

השבת

של רבי נחמן מברסלב

עלון ער"ה

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א.

אוצר היראה
יראה ועבודה, נ"ה

היום הזה ...

מבואר בדברינו פעמים הרבה, שזה כלל גדול בעבודת השם, שצריך להתחיל בכל פעם מחדש, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים**, וכאילו היום נכנסת עמו בברית.

כי באמת כל הבלבולים והנפילות וירידות שיש להאדם בכל פעם, הכל הוא על ידי רבוי המחשבות, מיום שעבר ליום הבא, ומשעה לשעה, ורוב העולם הם בעיני עצמן כזקנים, וכל אחד נחשב בעיני עצמו כאילו כבר נזקן בדרכיו, שרגיל בהם ימים רבים, עד שנדמה לו שאי אפשר לו לשוב עוד לדרך אחר, ומחמת זה מייאשים את עצמן לגמרי מלהתקרב להשם יתברך, ואפילו מעט העבודה והמצוות שמקיימים הוא כמו מצוות אנשים מלמדה, ועושים אותה בלי התעוררות וחיות, והכל מחמת הזקנה שקפצה עליהם, שנחשבים בעיני עצמן כזקנים, שזה מזיק מאד מאד לעבודת השם.

כי לא מבעיא מי שאינו הולך בדרך הישר, ונדמה לו כאילו כבר נזקן במעשיו, ואי אפשר לו להשתנות עוד לטובה, שזה בודאי מזיק בלי שיעור, כי יכול לילך לאיבוד לגמרי אם לא יתעורר להתחדש, שזה עיקר התשובה, בחינת ה**שיבנו** וכי' **חדש ימינו כקדם**; אלא אפילו הכשרים קצת, ואפילו צדיקים וחסידים אם הם כזקנים בעיני עצמן ועושים עבודתם כזקן הרגיל מכבר בזה, גם זה אינו טוב, כי עיקר שלמות העבודה הקדושה הוא התחדשות בכל פעם, בבחינת **וקווי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים**.

ומי שמחזק עצמו בזה, להתחיל בכל פעם מחדש, בודאי לא יפול מעבודתו לעולם, אפילו אם יעבור עליו מה, כי צריך האדם לסלק מדעתו וממחשבתו לגמרי היום שעבר, או אפילו השעה העברה, ויידמה בעיני עצמו בכל יום, ואפילו בכל שעה, כאילו היום נולד, בבחינת **אני היום ילדתיך**, וכאילו באותה שעה נולד ובא לעולם, ורוצה להכיר את מי שאמר והיה העולם.

ואף על פי שכבר היה כן אלפים ורבבות פעמים, שרצה להתחדש ולהתחיל להתקרב להשם יתברך, ולא עלתה בידו, ואפילו אם נפל בכל פעם למה שנפל, רחמנא לצלן, אף על פי כן אל יסתכל על זה כלל וישכח כל זה, כי

זה היום והשעה שעומד בו עתה עדיין לא היה בעולם, ומי יודע מה יכול לזכות עדיין באותו היום ובאותה השעה, כי **השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית**, ואין רגע דומה לחברתה, כי בכל רגע ורגע משתנה מעמד ומצב ומהלך המזלות וכוכבים, ועל ידי זה משתנני המארעות לאין מספר בין הנולד ברגע זו לנולד ברגע האחרת.

ומזה יכולין להסתכל ולהבין מדעתו השנויים הגדולים הנעשים בכל רגע ורגע בעולמות העליונים, לאין קץ ומספר, שזה בחינת **לבשוין דלבש יומא דא לא לבש ביומא אחרא**, כמבואר כל זה בכתבי האריז"ל.

וכל אלו השנויים לאין קץ של כל העולמות, הכל הוא בשביל האדם, לקרב אותו על ידי זה לעבודת השם יתברך, שבשביל זה נברא הכל.

נמצא שאין ראיה כלל מיום לחברו, כי אף על פי שעד הנה היה מה שהיה, אף על פי כן כפי השתנות מעמד ומצב כל העולמות עכשיו בזאת השעה, והכל בשבילו, כי **חייב כל אדם לומר בשבילי נברא העולם**, יכול להיות שדייקא עתה יתקרב באמת להשם יתברך, אם יתחיל מעתה.

וכן צריך האדם לומר ולחזק את עצמו להתחיל בעבודת השם מחדש, בכל עת ובכל שעה, בכל מה שיוכל, לחטוף בזו השעה תורה או תפילה או איזו מצוה; ואם אינו יכול לעשות דבר באותה שעה, על כל פנים יחזק את עצמו לכסוף ולהשתוקק להשם יתברך, כי רצון וכסופין דקדושה יקר מן הכל, כמבואר במקום אחר.

והעיקר להשליך ולסלק מעצמו כל החכמות שמכבר, שמשם נמשך כל הבלבולים המבלבלים אותו מיום לחברו, שכל זה מהסברות והחכמות של הבל שהרגל בהם מנעוריו, שנאחז בהם זוהמת הנחש, והם בבחינת עץ הדעת טוב ורע.

ומי שרוצה להתקרב באמת להשם יתברך, צריך שייסלק מעצמו כל החכמות והסברות אלו, ויבטל דעתו באמת נגד הצדיקי אמת, כאילו אין לו שום שכל עצמו כלל.

ואפילו אם נדמה לו שנמשכה לו סברא זאת מאיזה ספר, אף על פי כן, מאחר שהסברא הזאת מרחקת אותו מהשם יתברך, צריך לסלקה מדעתו, כי זה ידוע שגם בהתורה יש שני כוחות, כמאמר רבותינו ז"ל: **זכה, נעשית לו סם חיים, לא זכה נעשית לו סם מוות**.

ובאמת, אין יודעין כלל, כי בכל דור ובכל יום משתנים העולמות לאין מספר כני"ל, וכן נשתנים הברורים של הניצוצות שצריכין לבררן בכל פעם, כל אחד לפי מדרגתו, עד אשר באמת אין שכל בלב האדם לעמוד על כל זה בשלמות.

ואפילו שלמה המלך, עליו השלום, אמר על זה (קהלת ז'): **אמרתני אחכמה, והיא רחוקה ממני**, כמבואר בספר עץ-חיים, בתחלתו.

על כן, זה עיקר החכמה של כל אחד, לסלק החכמה והשכל של עצמו לגמרי, נגד הדעת של הצדיקי אמת, ויקויים מה שכתוב: **לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל**, אפילו אם נדמה לו שאומר על ימין שהוא שמאל וכן להפך, וכמאמר רבותינו ז"ל.

לקוטי עצות
אגול, ד'

עצות

עיקר התשובה היא בחודש אלול, כי הם ימי רצון, שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה.

ועיקר דרך התשובה שעשה משה, הוא לידע שהשם יתברך בכל מקום, ולמצוא השם יתברך בכל מקום, בכל הירידות שבעולם ובכל העליות שבעולם, כי לפעמים על ידי שהאדם עולה למעלה, כגון שנתעשר, אזי הוא שוכח בהקדוש-ברוך-הוא.

גם אפילו בעבודת השם, מצינו שיש שעלה למעלה גדולה, וכפר בעיקר, רחמנא לצלן.

על כן, צריך לבקש מהשם יתברך שיקרבהו בהתקרבות שלא יזיק לו. וכן בכל הירידות שבעולם, חס ושלום, אפילו בדיוטא התחתונה, אפילו בעשרה כתרין דמסאבותא, גם שם צריכין לקשר את עצמו להשם יתברך, כי מלכותו בכל משלה.

לזכות לכל הישועות

נְיָ נְחָמְנוּ נְחָמְנוּ מְאוֹמָנוּ

טוב להגיד ולשיר

תפילה

לקוטי תפילות ב' תסב-תסג

סיפור

מספר חיי מוהר"ן מקום לידתו וישיבתו ונטייתו וטלסטוליו, ק"ט

ובכן באתי לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות וכוך דרך התשובה שהמשיכו משה רבנו עליו השלום וכל הצדיקים אמתיים בעולם, שאזכה גם אנכי מעתה לשוב בתשובה שלימה לפניך באמת ובלב שלם, כי אתה יודע נפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקשרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפילו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדיין הם מקשרים עצמם עמי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי, ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדושה באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה.

והנה, בכל הענינים האלה, יש הרבה מאד לספר, כמה וכמה אלפים ורבות מעשיות שעברו עליו באלו הימים והשנים שישב במקומות הנ"ל, שאז היה עיקר יגיעתו וטרחתו בעבודתו יתברך ביגיעה גדולה מאד, והיו לו מלחמות גדולות בכל יום ובכל שעה, קודם שהכניע ושבר כל מידה ומידה, וכל תאוה ותאוה.

ומחמת שלא זכיתי להתקרב אליו אז, רק בבואו לפה ברסלב, וכל אלו הדברים שמעתי בסרוגין רובם מפיו הקדוש, והשאר משאר אנשים שהכירו אותו אז, על כן איני יכול לספר הכל

ובודאי, אם היה נזכר בטוב וזכרון מתענוגי העולם הבא, בודאי לא היה יכול לסבול כלל חיות ותענוגי העולם הזה, עד שבשביל זה מעלה גדולה השכחה, אף שהיא מידה לא טובה, עם כל זה היא מעלה, שעל ידה אפשר לאדם לחיות בעולם הזה.

כי אם היה נזכר מתענוגי העולם הבא, כי יש מלאך גדול מאד, שיש לו אלף ראשים וכל ראש יש לו אלף לשונות, וכל לשון יש לו אלף קולות, וכל קול יש לו אלף גוונים, וכשהמלאך הזה עומד לשורר, בודאי יפה ונעים מאד, אשר אין להעריך ולשער כלל, ועתה יזכור האדם עצמו פחיתות ושפלות ערכו נגד זה, ואיך יוכל לסבול חיו, בודאי ימאס עצמו בחייו עד שיגוע בלא עתו...

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב קט"ח

הקדוש-ברוך-הוא נתן כתר על ראשו, כדי שירחם על ישראל, לעורר ולהלהיב ליבם כלהב אש אל המנהיג והמלך האמת של כל ישראל, אל הנחל נובע, שהוא המנהיג והמלך האמת על ישראל, בדורות אלו ובכל הדורות, ולהפליא ולהאהיב על ישראל נוראות חכמתו, חכמה העולה על כל החכמות של כל החכמים אמתיים, שהיו מיום בריאת העולם, ורק הוא לבדו בכוחו הנורא מאד מאד יכול להוציא אותנו מתוך החושך והירידה העמוקה של עכשיו, ולהאיר עיני ישראל, שכולם יראו אור ה' עין בעין, שזהו עיקר הגאולה...

לבי ונשמתי שיהיה היכולת בידו להמשיך כל נפשות ישראל, אל הנחל נובע.

- לבריאות אחלמה שלמה:
- בתי יעל בת רבקה
 - טליה בת אורה
 - נטע בת צפרה
 - חיה שרה בת צפרה
 - נחמה טליה בת שמחה
 - שמחה בת יפה
 - ציון בת אסתר
 - שמואל בן חיה מינה
 - נייב בן חגית

אחינו בית ישראל

על מנת להמשיך ולקיים הוצאת הערוך, נא להפיק תרומות לחשבון בנק הדואר

מספר 7-2255-89

"אין צדקה נחשבת כמו צדקה הרפוס"
"אצתי רא מפסידים. רבי שאני לובה. אני נוהו"
תזכו למצוות...

כסדר הראוי, ואני מוכרח לדלג הרבה מענין לענין. וכל מה שיעלה על זכרוני לא אמנע מלספר, כי גם ממה ששמעתי כבר נשכח הרוב.

שיחות הר"ן

אות צ"ד

ראוי לאדם להרגיל את עצמו להיות בעולם הבא, דהיינו להיות מפורש מתאוות, כמו בעולם הבא שאין בו לא אכילה ולא שתיה ושום תאוה מתאוות הבהמיות הכלות ונפסדות של העולם הזה.

וכמו שאנו רואין החולה - מחמת שהוא סמוך קצת לעולם הבא - על כן הוא מואס באכילה ושתייה ומשגל, ואין לו שום תאוה, אדרבא כל התאוות קצים ומאוסים עליו, מחמת שהוא סמוך לעולם הבא, שאין בו אכילה ושתייה וכו', כן יש לאדם להרגיל עצמו בעודו בחיים חיותו ובבריאותו, שיהיה יכול להתנהג בלא תאוות, כמו בעולם הבא.

רוחם עלי, וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד, ויתגלה לי דרך הקודש, דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באופן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלימה לפניך באמת, ולקשר ולדבק עצמי אליך תמיד באמת, בתכלית העונה והביטול באמת.

ותשמרני ותצילני ברחמך, שלא יהיה כח לשום בחינת ירידה ולא לשום בחינת עליה לרחקני, חס ושלוש, ממך; כי לפעמים נתרחק האדם, חס ושלוש, על ידי העליה שאתה מעלה אותי, דהיינו על ידי רבוי העושר והטוב שאתה משפיע לו, או על ידי רבוי הדעת בידיעת רוממותך, כי רבוי האור מכה עיני ומזיק לו, חס ושלוש.

על כן, באתי לבקש ממך, שתגן עלי בכפך, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי, שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק ממך לעולם, הן בבחינת ירידה, חס ושלוש, אפילו בדיוטא התחתונה, אפילו בעשרה כתרין דמסאבותא, חס ושלוש, גם שם אזכה למצוא אותך תמיד, כמו שכתוב: **ומלכותו בכל משלה**, והן בבחינת עליה, כאשר תרחם עלי ותעלני מעלה מעלה, בכל עליה ועליה, אזכה למצוא אותך תמיד. ואתקרב אליך תמיד בכל הבחינות, בין בטיבו בין בעיקו, חס ושלוש, בין בירידה בין בעליה, כמו שכתוב: **אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך**, באופן שאזכה לתשובה שלימה באמת מעתה ועד עולם, ובפרט בחודש אלול הקדוש, שהם ימי רצון, שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה.

רוחם עלי מעתה, שאזכה להכין את עצמי מהיום להמשיך עלי קדושת חודש אלול הקדוש, קדושת הדרך תשובה שהמשיך משה רבנו וכל הצדיקים אמתיים בעולם, בדרכי נפלאותיהם הנוראות, כי אין לי שום תקוה, כי אם על פי דרך זה, שהוא ידוע לך ולצדיקיך הגדולים האמתיים לבד, והטוב בעיניכם עשו עמי, ואני תמיד איחל, עד ישקיף וירא ה' משמים.

ליבי יקירי, חוס וחמול על נפשך היקרה מאד, ועל כל העולמות התלויים בנפשך, ואל תשמע לשום דחיה שבעולם, שרוצים להפרידך חס ושלוש מהקיבוץ הקדוש בראש השנה.

רק תחזק ירך בה' יתברך ותעמוד על רגליך, בכל עוז וגבורה, ותשליך כל כבודך וכל נפשך לגמרי, ותאחז עצמך בכל כוחך בהקיבוץ הקדוש של הצדיק האמת, כי כל חייך תלוי בזה, ועל ידי זה לא תמות לעולם.

[מספר אבי הנחל - מכתב קט"ד]

רפואה שלמה: אביה לאה בת אסתר / עילוי נשמת: מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל (ה"ג)